

det kommer vi i givet fald til at diskutere, hvis det viser sig ikke at være tilfældet.

Som svar på hr. Arne Melchior's venlige råd om, at ministeren bør sætte sig grundigt ind i tingene og stille de relevante spørgsmål, skal jeg sige, at det har ministeren fundet ud af helt på egen foranledning. Ministeren ved nemlig godt, hvem det er, som i givet fald kommer op at hænge på denne sag, så derfor er ministeren interesseret i, at der er alle mulige livsforsikringer indbygget for fremtiden. Derfor er det også sådan, at jeg som noget af det første har bedt om, at vi internt i ministeriet får redegjort for forholdene, og at vi har skærpet opmærksomhed rettet mod de relevante ting. Vi overvejer forskellige muligheder, men det er altså situationen.

Så vil jeg endelig bekræfte over for fru Margrete Auken, at i hvert fald efter det, som er oplyst over for mig, er situationen den, at Ansaldo er og har været en del af det italienske statsejede industrikompleks INI, og at det gennem flere år har været under privatisering. Lige nu er situationen, efter hvad jeg har fået oplyst, og som også fru Margrete Auken sagde, at det italienske finansministerium er inde i overvejelser om, hvorvidt man kan finde partnere, som kan gå sammen med Ansaldo. Man sælger altså ikke, fordi Ansaldo er nødlidende, men fordi det skal væk fra den italienske stat, og der er forskellige overvejelser om, hvad mulighederne kan være. Men som det ligger oplyst over for mig, er det ikke noget, som i hvert fald efter min vurdering vil svække Ansaldo's muligheder for at opfylde de forpligtelser, selskabet har, måske snarere tværtimod.

Så noterede jeg mig fru Margrete Aukens visionære betragtninger om, at i heldigste fald så vil togene komme til at køre i 2005. Det vil jeg i hvert fald notere mig, for det kan være, der er den samme sandhed i det, som at Nørreport bliver et stort problem.

Margrete Auken (SF):

Nu synes jeg så, at trafikministeren skulle tage en tur ned på Nørreport. Det er dødsygt. Det er dødsygt og skal stå på i 3 år. Altså jeg kvitterer lidt for, at vi lavede så meget ballade, at det lykkedes DSB at få skabt en stemning, så det var muligt at få det her til at køre uden kaos. Det har vi ikke set endnu. Men at de siger, det er gået godt, er altså en arrogance over for de kollektive trafikanter.

De andre ting har været klaret ved korte bemærkninger undervejs, så det, jeg nu vil samle mig om, er det, som ministeren kalder de tekniske problemer. Jeg noterede mig, at ministeren tog det meget kløgtige forbehold at sige »på det informationsgrundlag, jeg har nu«. Det ville jeg også have sagt i den situation. Vi konstaterer – og det er ikke sagt på nogen måde spydigt, men selvfølgelig lidt sørgmodigt konstate- rende – at ministeriet består, men ministre for- går. Der er en vis føljeton i det her. Jeg har også af den forrige minister fået lidt mere sådan ind- dignerede forsikringer om, at der var et højt in- formationsniveau. Det mærkede jeg mig at mi- nisteren klogeligt lod være med at sige, han sagde bare, sådan som han kunne se det nu.

Det, jeg vil sige, og det går jeg ud fra at mi- nisteren er informeret om, er, at da vi havde forespørgslen i april 1998, stod vi jo altså med de der papirer fra Pittsburgh, som viste, at der overhovedet ikke var noget fremdrift i det, altså kernen i styresystemet skulle laves fuldstændigt om. Dengang refererede man til Los Angeles. Der vidste jeg så fra mine sladreklærer, at Los Angeles var dybt forsinket. Så fik vi senere at vide, at man havde opgivet at gøre det førerløst eller altså ubemandet, lad os nu bruge det rig- tige ord. Forklaringen, vi fik i Napoli, var, at det var fagforeningerne. Så stærke er fagforenin- gerne altså ikke i Los Angeles. Den tror jeg ikke en meter på. Jeg tror simpelt hen ikke, man har kunnet det, og vi har endnu ikke kunnet vise, at det her kunne lade sig gøre. Jeg er virkelig bekymret.

Nu skal vi have et samråd i morgen om Øre- sundshistorien, og der har jeg jo også set Flem- ming Lund være ude og sige, at han ikke skal forholde sig til, at der kører sprængstof på vejen ved siden af, han skal kun forholde sig til tog- delen af det. Så er jeg altså ikke helt tryk ved, at han siger, han kan klare det her på 1 måned. Det plejer at tage år at kontrollere et helt nyt system. Vi står med noget, som ikke kan nytte no- get, hvis der er den mindste smule i vejen. Altså det er en kolossal satsning, at man siger, at alt skal være perfekt, og så har vi 1 måned til det.

Hvis der er den mindste smule i vejen, så går det ikke, og så vil jeg gå ud fra, ministeren vil medgive mig, at så må man under ingen om- stændigheder sætte det i gang, under ingen omstændigheder, uden man har en person om bord hele tiden, konstant, der kan tage højde for, hvad der sker, uden at man har udvendige signaler. Jeg tror, en af de kloge ting, man kom-